

2-2
வெண்பம்

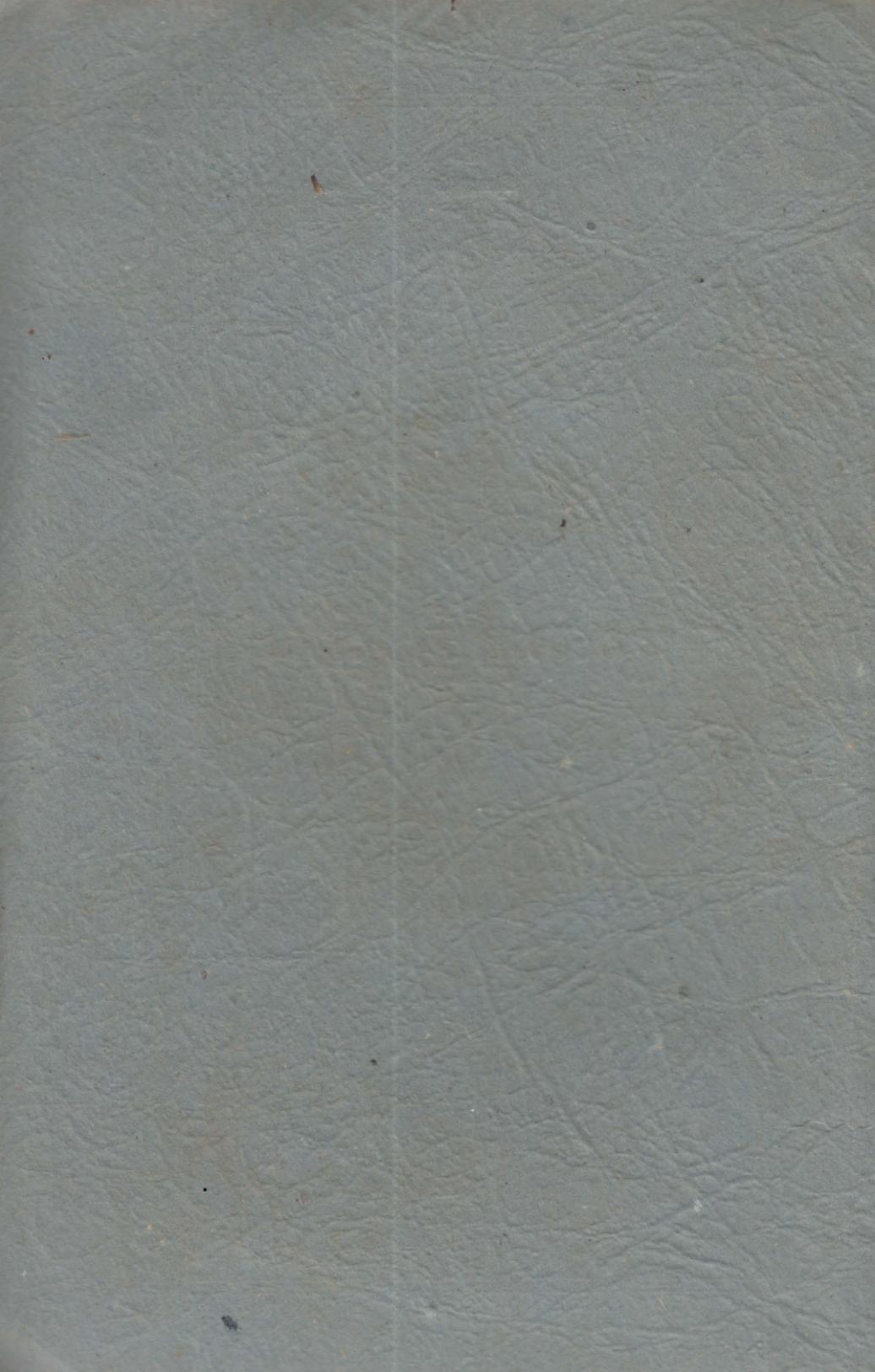
திருமுறைத் திரட்டு

இதை நித்திய பாராயணத்துக்காக
வணக்கத்துடன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்

சுபகிருது வருஷம்
தை மாதம் 22-ம் நாள்
4-2-63

243.1
THI

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

Srikanthapuram. A
11/21, Inuvul West
Chunnakam

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

தேவாரம்

திருமுறை 1

திருக்கமூமலம் திருத்தாளச்சதி

பண் — வியாழக்குறிஞ்சி

செற்றிட்டே வெற்றிச்சேர் திகழ்ந்ததும் பிமொய்ப்புறுஞ்
சேரேவாராநீள்கோதைத் தெரியிழை பிடியதுவாய்
ஒற்றைச்சேர்முற்றற்கொம் புடைத்தடக்கை முக்கண்மிக்
கோவாதேபாய் மாதானத் துறுபுகர் முகவிறையைப்
பெற்றிட்டே மற்றிப்பார் பெருத்துமிக்க சூக்கமும்
பேரானோய் தாமேயாமைப் பிரிவுசெய்த வனதிடங்
கற்றிட்டே யெட்டெட்டுக் கலைத்துறைக் கரைச்செலக்
காணாதாரே சேராமெய்க் கமூமல வளநகரே.

திருநெடுங்களம்

பண்—பழந்தக்கராகம்

நின்னடியே வழிபடுவா னிமலாநினைக் கருத
என்னடியா னுயிரைவவ்வே லென்றடற்கூத்துதைத்த
பொன்னடியே பரவிநாளும் பூவொடுநீர் சுமக்கும்
நின்னடியா ரிடர்கனையாய் நெடுங்களமே யவனே.

திருக்கயிலாயம்

பண்—தக்கேசி

பொடிகொளுருவர் புலியினதளர் புரிநாறிகழ்மார்பில்
கடிகொள்கொன்றை கலந்தநீற்றர் கறைசேர்கண்டத்தர்
இடியகுரவா விரியுமடங்க றொடங்குமுனைச்சாரல்
கடியவிடைமேற் கொடியொன்றுடையார் கயிலைமலையாரே.

திருவாலங்காடு

பண்—தக்கராகம்

துஞ்சவருவாருந் தொழுவிப்பாரும் வழிவிப்போய்
நெஞ்சம்புகுந்தென்னை நினைவிப்பாரு முனைநட்பாய்
வஞ்சப்படுத்தொருத்தி வாணள்கொள்ளும்வகைகேட்
டஞ்சம்பழையனா ராலங்காட்டெம் மடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை 2

திருக்கேதீச்சரம்

பண்—நட்டராகம்

பொடிக்கொண்மேனியர் புலியதளரையினர் விரிதருகரத்தேந்தும்
வடிகொண்மூவில் வேலினர்நூலினர் மறிகடன்மாதோட்டத்
தடிகளாதரித் திருந்தகேதீச்சரம் பரிந்தசிந்தையராகி
முடிகள்சாய்த்தடி பேணவல்லார்தம்மேன் மொய்த்தெழும்
வினைபோமே.

திருப்புகலூர்

பண்—செவ்வழி

வாழ்ந்தநாளும் மினிவாழு நாளும்மிவை யறிதிரேல்
வீழ்ந்தநாளெம் பெருமானே யேத்தாவிதி யில்லீர்காள்
போழ்ந்த திங்கட்புரி சடையினுன்றன் புகலூரையே
சூழ்ந்தவுள்ளம் முடையீர்க ளுங்கடுயர் தீருமே.

திருச்சிரபுரம்

பண்—நட்டராகம்

வண்டு சென்றனை மலர்மிசை நான்முகன்
மாயனென் றிவரன்று
கண்டு கொள்ளவோ ரேனமோ டன்னமாய்க்
கிளறியும் பறந்துந்தாம்
பண்டு கண்டது காணவே நீண்டவெம்
பசுபதி பரமேட்டி
கொண்ட செல்வத்துச் சிரபுரந் தொழுதெழ
வினையவை கூடாவே.

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்

பண்—சீகாமரம்

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானு ருறையுமிடந்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளார்னர்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே

திருவாய்மூர்

பண்—நட்டராகம்

பண்ணிற் பொலிந்த வீணையர்
 பதினெண் கணமு முணராநஞ்
 சுண்ணப்பொலிந்த மிடற்றின
 ருள்ளமுருகி லுடனாவார்
 சுண்ணப்பொடிநீ றணிமார்பர்
 கூடர்பொற்சடைமேற் றிகழ்கின்ற
 வண்ணப்பிறையோ டிவராணீர்
 வாய்மூரடிகள் வருவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை 3

திருவாலவாய்

பண்—கௌசிகம்

வைய மார்புக முாயடி யார்தொழும்
 செய்கை யார்திரு வாலவா யாய்செப்பாய்
 கையி லுண்டுழ லுமமண் கையரைப்
 பைய வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே.

திருவாலவாய்

பண்—கௌசிகம்

கோலமாய நீண்மதிற் கூடலால வாயிலாய்
 பாலனாய தொண்டுசெய்து பண்டுமின்று முன்னையே
 நீலமாய கண்டனே நின்னையன்றி நித்தலும்
 சீலமாய சிந்தையிற் நேர்வதில்லை தேவரே.

திருக்காளத்தி, திருவிராகம்

பண்—சாதாரி

வேயனைய தோளுமையோர் பாகமது
 வாகவிடை யேறிசடைமேல்
 தூயமதி சூடிசுடு காடினட
 மாடிமலை தன்னைவினவில்
 வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும்
 வேடன்மல ராகுநயனம்
 காய்கனை யினுவிடந் தீசனடி
 கூடுகா ளத்திமலையே.

பொது நமசிவாயத் திருப்பதிகம் பண்—கௌசிகம்

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந் நினைந்து
அக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்
தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது
நக்க னாம நமச்சி வாயவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசுகவாமிகள்

தேவாரம்

திருமுறை 4

பொது—நமசிவாயத் திருப்பதிகம் பண்—காந்தாரபஞ்சமம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

விண்ணுற வடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

திருவதிகை வீரட்டானம் பண்—காந்தாரம்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ் சுடர்த்திங்கட் சூளா மணியும்
வண்ண வுரிவை யுடையும் வளரும் பவள நிறமும்
அண்ணலரன்முர னேறு மகலம் வளாய வரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்ப்ப்தம்.

அஞ்சு வதியாதொன்று மில்லை யஞ்சு வருவது மில்லை

திருவாரூர்

பண்—குறிஞ்சி

முத்துவிதான மணிப்பொற்கவரி முறையாலே
பத்தர்களோடு பாவையர்கூழப் பலிப்பின்னே
வித்தகக்கோல வெண்டலைமலை விரதிகள்
அத்தனாரு ராதிரைநாளாலது வண்ணம்.

கோயில்

பண்—கொல்லி

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகி
எத்தினாற் பத்திசெய்கே னென்னைநீ யிகழவேண்டா
முத்தனே முதல்வாதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
அத்தாவுன் னுடல்காண்பா னடியனேன் வந்தவாரே.

திருவிராமேச்சுரம்

திருநேரிசை

பாசமுங் கழிக்ககில்லா வரக்கரைப் படுத்துத்தக்க
வாசமிக் கலர்கள் கொண்டு மதியினான் மால்செய்கோயில்
நேசமிக் கன்பினாலே நினைமினீர் நின்றநாளும்
தேசமிக் கரணிருந்த திருவிரா மேச்சுரமே.

திருத்தாங்காணைமாடம்

திருவிருத்தம்

பொன்றார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யும்
என்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண் டேலிருங் கூற்றகல
மின்னாரு மூவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி மேவுகொண்டல்
துன்றார் கடந்தையுட் டுங்காணை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை 5

திருமறைக்காடு,

திருக்குறுந்தொகை

பண்ணி நேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னூர்வலஞ்செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாசுத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

பொது—தனித்திருக்குறுந்தொகை

மாசில் வீணையு மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசு நெந்தை யிணையடி நீழலே.

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர், திருக்குறுந்தொகை

வெள்ளெ ருக்கர வம்விர வுஞ்சடைப்
புள்ளி ருக்குவே னூரரன் பொற்கழல்
உள்ளி ருக்கு முணர்ச்சியில் லாதவர்
நள்ளி ருப்பர் நரகக் குழியிலே.

திருச்சேறை

திருக்குறுந்தொகை

பிறப்பு மூப்புப் பெரும்பசி வான்பிணி
இறப்பு நீங்கியிங் கின்பம்வந் தெய்திடும்
சிறப்பர் சேறையுட் செந்நெறி யான்கழல்
மறப்ப தின்றி மனத்திலுள் வைக்கவே.

திருநீலக்குடி

திருக்குறுந்தொகை

வைத்த மாடு மனைவியு மக்கணீர்
செத்த போது செறியார் பிரிவதே
நித்த நீலக் குடியர னைந்நினை
சித்த மாகிற் சிவகதி சேர்திரே.

கல்லி னோடெனைப் பூட்டி யமண்கையர்
ஒல்லே நீர்புக நூக்கவென் வாக்கினால்
நெல்லு நீள்வய னீலக்குடியரன்
நல்லநாம நவிற்பியுந் தேனன்றே.

திருக்கானூர்

திருக்குறுந்தொகை

தாயத் தார்தமர் நன்னிதி யென்னுமீம்
மாயத் தேகிடந் திட்டு மயங்கிடேல்
காயத் தேயுளன் கானூர் முனையினை
வாயத் தால்வணங் கீர்வினை மாயவே.

குறியி னின்றூண்டு கூறையி லாச்சமண்
நெறியை விட்டு நறைகழல் பற்றினேன்
அறிய லுற்றிரேற் காணார் முழையவன்
செறிவு செய்திட் டிருப்பதென் சிந்தையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை 6

திருநள்ளாறு

திருத்தாண்டகம்

இறவாமே வரம்பெற்றே னென்று மிக்க
விராவணனை யிருபதுதோ ணெரிய வுன்றி
உறவாகி யின்னிசைகேட் டிரங்கி மீண்டே
யுற்றபிணி தவிர்த்தருள வல்லான் றன்னை
மறவாதார் மனத்தென்று மன்னி னானை
மாமதிய மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்தம்
நறவார்செஞ் சடையானை நள்ளாற் றானை
நானடியே னினைக்கப் பெற் றுய்ந்த வாறே.

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

மெய்ப்பால்வெண் ணீறணிந்த மேனி யானை
வெண்பளிங்கி ணுட்பதித்த சோதி யானை
ஒப்பானை யொப்பிலா வொருவன் றன்னை
யுத்தமனை நித்திலத்தை யுலக மெல்லாம்
வைப்பானைக் கனைவானை வருவிப் பானை
வல்வினையேன் மனத்தகத்தே மன்னி னானை
அப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பா லானை
யாரூறிற் கண்டடியே னயர்த்த வாறே.

நீதியாய் நிலனாகி நெருப்பாய் நீராய்
நிறைகாலா யிவையிற்றி னியம மாகிப்
பாதியா யொன்றாகி யிரண்டாய் மூன்றாய்ப்
பரமாணு வாய்ப்பழுத்த பண்களாகிச்
சோதியா யிருளாகிச் சுவைகளாகிச்
சுவைகலந்த வப்பாலாய் வீடாய் வீட்டின்
ஆதியா யந்தமாய் நின்றான் றன்னை
யாரூறிற் கண்டடியே னயர்த்த வாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

தேவாரம்

திருமுறை 7

திருப்புன்கூர்

பண்—தக்கேசி

வையக முற்று மாமழை மறந்து
 வயலினீரிலை மாநிலந் தருகோம்
 உய்யக் கொள்க மற்றெங்களை யென்ன
 வொளிகொள் வெண்முகிலாய்ப் பரந்தெங்கும்
 பெய்யுமாமழைப் பெருவெள்ளந் தவிர்த்துப்
 பெயர்த்தும் பன்னிருவேலி கொண்டருளும்
 செய்கைகண்டு நின்றிருவடி யடைந்தேன்
 செழும் பொழிற் திருப்புன் கூருளானே.

திருவாவடுதுறை

பண்—தக்கேசி

கங்கை வார்சடையாய் கணநாதா காலகாலனே காமனுக்கனலே
 பொங்கு மாகடல் விடமிடற்றானே பூதநாதனே புண்ணியாபுனிதா
 செங்கண் மால் விடையாய் தெளிதேனே தீர்த்தனே திருவாவடு
 [துறையுள்
 அங்கணு வெனையஞ்ச லென்றருளா யாரெனக்குறவ மாரர்களேறே.

அரிசிற்கரைப்புத்தூர்

பண்—இந்தளம்

அருமலரோன் சிரமொன்றறுத் தீர்செறுத்தீரழல்
 சூலத்திலந்தகனைத்
 திருமகள் கோனெடுமால் பலநாள் சிறப்பாகிய பூசனை
 செய்பொழுதில்
 ஒரு மலராயிரத்திற் குறைவா நிறைவாகவொர்
 கண்மலர் சூட்டலுமே
 பொருவிறலாழி புரிந்தளித்தீர் பொழிலார்
 திருப்புத்தூர்ப் புனிதனீரே.

திருவாலங்காடு

பண்—பழம்பஞ்சுரம்

முத்தா முத்திதரவல்ல முகிழ்மென் முலையாளுடை பங்கா
சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ் சிவனே தேவர் சிங்கமே
பத்தா பத்தர்பலர் போற்றுங் பரமாபழைய னூர்மேய
அத்தாவாலங் காடாவுன்னடி யார்க்கடியே னாவேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

திருமுறை 8

கடையவனேனைக் கருணையினூற் கலந்தாண்டு கொண்ட
விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விறல் வேங்கையின்றேல்
உடையவனே மன்னு முத்தரகோச மங்கைக்கரசே
சடையவனே தளர்ந்தே னென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

மாவடு வகிரன்ன கன்னிபங்கா நின்மலரடிக்கே
கூவிடுவாய் கும்பிக்கே யிடுவாய்நின் குறிப்பறியேன்
பாவிடையாடு குழல்போற் கரந்து பரந்ததுள்ளம்
ஆகெடுவேனுடையா யடியேனுன் னடைக்கலமே.

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனு மாலறியா
ந்தியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையின்
நிறைமலர்க் குருந்த மேவியசீர்
ஆதியேயடி யேனாதரித் தழைத்தால்
அதெந்து வேயன்ற ருளாயே.

முத்தனே முதல்வா முக்கண முனிவா
மொட்டரு மலர் பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுதார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத் தருள் செய்யுஞ்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்த மேவியசீர்
அத்தனே யடியேனாதரித் தழைத்தால்
அதெந்து வேயென் றருளாயே.

திருவிசைப்பா

திருமுறை 9

கோயில்

பண்—பஞ்சமம்

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுசூழ் கடந்ததோ ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண் மணிக்குன்றே
சித்தத்துட் தித்திக்குந் தேனே
அளிவள ருள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பல மாடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்பு மாவிளம்பே.

நீரணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக் கண்ணுடை^யதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடையெம் மற்புதக் கூத்தா
அம்பொன் செயம்பலத் தரசே
ஏறணி கொடியெம் மீசனே யுன்னைத்
தொண்ட னேனிசையு மாறிசையே.

திருவீழிமிழலை

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணை மாகடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைக்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற வெஞ்சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளங்
குளிரவென் கண் குளிர்ந்தனவே.

புவன நாயகனே யகவுயிர்க் கமுதே
 பூரண வாரணம் பொழியும்
 பவள வாய் மணியே பணி செய்வார்க் கிரங்கும்
 பசுபதீ பன்னகா பரணு
 அவனி ஞாயிறு போன்றருள் புரிந்தடியே
 னகத்திலு முகத்தலை மூதூர்த்
 தவளமா மணிப் பூங்கோயிலு மமர்ந்தாய்
 தனியேனன் றனிமை நீங்குதற்கே.

திருப்பல்லாண்டு

பண்—பஞ்சமம்

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கண் மெய்யடி
 யார்கள் விரைந்து வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துச் குடிசுடி யீசற்காட்
 செய்மின் குழாம்புகுந்
 தண்டங் கடந்த பொருளள வில்லதோ
 ரானந்த வெள்ளப்பொருள்
 பண்டு மின்று மென்று முள்ள பொருளென்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள் சோதித்த
 தூய்மனத் தொண்டருள்ளிர்
 சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சில தேவர்
 சிறிநெறி சேராமே
 வில்லாண்ட கனகக் திரண்மேரு
 விடங்கன் விடைப்பாகன்
 பல்லாண்டென்னும் பதங் கடந்தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
 பாற்கட லீந்த பிரான்
 மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லை தன்னுள்
 ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
 பலமே யிடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

விநாயகர்

வானுலகு மண்ணுலகும் வாழ மறைவாழப்
பான்மை தரு செய்ய தமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைந்துகரமூன்று விழிநால்வா
யானைமுகனைப் பரவி யஞ்சலி செய்கிற்பாம்.

சிவபெருமான்

சொல்லுவதறியேன் வாழிதோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லைவந்தருளியென்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
எல்லையிலின்ப வெள்ளமெனக் கருள் செய்தாய் போற்றி
தில்லையம் பலத்துளாடுஞ் சேவடி போற்றியென்ன.

அண்ணலே யெனையாண்டு கொண்டருளிய வழுதே
விண்ணிலே மறைந்தருள் புரிவேத நாயகனே
கண்ணினாற் றிருக் கயிலையிலிருந்த நின்கோலம்
நண்ணிநான் ரெழு நயந்தருள் புரியெனப் பணித்தார்.

தண்ணளி வெண்குடை வேந்தன் செயல் கண்டுதரியாது
மண்ணவர் கண்மழை பொழிந்தார் வானவர்பூமழை பொழிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரேயணிவீதி மழைவிடைமேல்
விண்ணவர் கடொழ நின்றான் வீதிவிடங்க பெருமான்.

சடை மருங்கி லினம்பிறையுந் தனிவிழிக்குந் திருநுதலும்
இடமருங்கிலுமையாளு மெம்மருங்கும் பூதகணம்
புடை நெருங்கும் பெருமையுமுன் கண்டரசன் போற்றிசைப்ப
விடை மருவும் பெருமானும் விறல் வேந்தற் கருள் கொடுத்தான்.

உமாதேவியார்

சுரும்பு முரல் கடிமலர்ப் பூங்குழல் போற்றி
உத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி
சுரும்புருவச்சிலை போற்றி கவுணியர்க்குப்
பால்சுரந்த கலசம் போற்றி
இரும்பு மனங் குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்ட
அங்கயற் கணெம்பிராட்டி
அரும்பு மிளநகை போற்றியாரணநூ
புரஞ்சிலம்புமடிகள் போற்றி.

நடராஜா

ஆதியாய் நடுவுமாகியளவிலா வளவுமாகிச்
சோதியாயுணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமாயாணுமாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொது நடம் போற்றி போற்றி.

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவமாகி
அற்புதக் கோல நீடியருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பர வியோமமாகுந் திருச்சிற்றம்பலத்துணின்ரு
பொற்புடனடஞ் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

சிவகாமியம்மையார்

பரந்தெழுந்த சமண் முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சிரந்தழுவு சைவ நெறித் திரு நீற்றினொளி விளங்க
அரந்தை கெடப்புகவியர்கோ னமுது செயத் திருமுலைப்பால்
சுரந்த ளித்த சிவகாமசுந்தரி பூங்குழல் போற்றி.

சுப்பிரமணியர்

பன்னிருகரத்தாய் போற்றி பசும் பொன் மாமயிலாய் போற்றி
முன்னிய கருணையாறு முகப்பரம் பொருளே போற்றி
கன்னியரிருவர் நீங்காக் கருணைவாரிதியே போற்றி
யென்னிருகண்ணே கண்ணுளிருக்கு மாமணியே போற்றி

வைரவக்கடவுள்

பரமனை மதித்திடாப் பங்கயாசனன்
ஒருதலை கிள்ளியே யொழிந்த வானவர்
குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதருவடுகனைப் போற்றி செய்குவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகழ்

உம்பர் தருத் தேனு மணிக்	கசிவாகி
ஒண்கடலிற் தேனமுதத்	துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற்	றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத்	தனைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமானே.

சந்ததம் பந்தத்	தொடராலே
சஞ்சலந் துஞ்சித்	திரியாதே
கந்தனென் றென்றுற்	றுனைநாளும்
கண்டுகொண் டன்புற்	றிடுவேனோ
தந்தியின் கொம்பைப்	புணர்வோனே
சங்கரன் பங்கிற்	சிவைபாலா
செந்திலங் கண்டிக்	கதிர்வேலா
தென்பரங் குன்றிற்	பெருமானே.

நாலுமைந்து வாசல்கீறு தூறுடம்பு கால்கையாகி
 நாரியென்பி லாகுமாக மதனூடே
 நாதமொன்ற ஆதிவாயில் நாடகங்களான ஆடி
 நாடறிந்தி டாமலேக வளராமுன்
 நூலநந்த கோடிதேடி மால்மிகுந்து பாருளோரை
 நூறு செஞ்சொல் கூறிமாறி வினைதீமை
 நோய்கலந்த வாழ்வுருமல் நீகலந்து ளாகுஞான
 நூலடங்க வோதவாழ்வு தருவாயே
 காலன் வந்து பாலனாகாய வென்று பாசம் வீசு
 காலம் வந்த ஓலமோல மெனுமாதி
 காமனைந்து பாணமோடு வேமினென்று காணுமோனர்
 காளகண்ட ரோடுவேத மொழிவோனே
 ஆலமொன்று வேலையாகி ஆனைஅஞ்சல் தீருமல
 ஆழிஅங்கை ஆயன் மாயன் மருகோனே
 ஆரணங்கள் தானைநாட வாரணங்கை மேவுமாதி
 ஆனசெந்தில் வாழ்வதான பெருமானே.

அபாசார நிந்தைபட்
 அறியாத வஞ்சரைக்
 உபதேச மந்திரப்
 உனை நானினைந்தருட்
 இபமா முகன்றனக்
 இமவான் மடைந்தையுத்
 செபமாலை தந்தசற்
 திருவாவினன் குடிப்

டுழலாதே
 குறியாதே
 பொருளாலே
 பெறுவேனோ
 கிளையோனே
 தமிழாலா
 குருநாதா
 பெருமானே.

காமியத்தழுந்தி
 காலர் கைப்படிந்து
 ஒமெழுத்தி லன்பு
 ஒவியத்தி லந்தம்
 தூமமெய்க் கணிந்த
 சூரனைக் கடிந்த
 ஏமவெற்புயர்ந்த
 ஏரகத் தமர்ந்த

இளையாதே
 மடியாதே
 மிகவூறி
 ஆருள்வாயே
 சுகலீலா
 கதிர்வேலா
 மயில்வீரா
 பெருமானே.

பத்தியால் யானுனைப்
 பற்றியே மாதிருப்
 முத்தனா மாறெனைப்
 முத்தியே சேர்வதற்
 உத்தமா தானசற்
 ஒப்பிலா மாமணிக்
 வித்தகா ஞானசத்
 வெற்றிவே லாயுதப்

பலகாலும்
 புகழ்பாடி
 பெருவாழ்வின்
 கருள்வாயே
 குணர்நேயா
 கிரிவாசா
 திநிபாதா
 பெருமானே.

காரணம தாக வந்து
 காலனனு காதி சைந்து
 நாரணனும் வேதன் முன்பு
 ஞானநட மேபு ரிந்து
 ஆரமுதமான தந்தி
 ஆறுமுக மாறிரண்டு
 சூரர்கிளை மாளவென்ற
 சோலைமலை மேவிநின்ற

புவிமீதே
 கதிகாண
 தெரியாத
 வருவாயே
 மணவாளா
 விழியோனே
 கதிர்வேலா
 பெருமானே.

விலைக்கு மேனியி லணிக்கோவை மேகலை
தரித்த ஆடையு மணிப்பூணு மாகவெ
மினுக்கு மாதர்க ளிடைக்காம மூழ்கியெ மயலூறி

மிகுத்த காமியனென்பாரு ளோரெதிர்
நகைக்க வேயுட லெடுத்தேவியாகுல
வெறுப்ப தாகியெ உழைத்தேவி டாய்படு கொடியேனைக்

கலக்க மாகவெ மலக்கூடி லேமிகு
பிணிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை
கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத்தேற வேசெயும் ஒருவாழ்வோ

கதிக்கு நாயக உனைத்தேடி யேபுக
முரைக்கு நாயெனை அருட்பார்வை யாகவே
கழற்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள் தரவேணும்

மலைக்கு நாயக சிவக்காமி நாயகர்
திருக்கு மாரனெ முகத்தாறு தேசிக
வடிப்ப மாதொரு குறப்பாவை யாழ்மகிழ் தருவேளே

வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்
அகத்ய மாமுநி இடைக்காடர் கீரனும்
வகுத்த பாவுறு பொருட்கோல மாய்வரு முருகோனே

நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான பூசுரர்
திருக்கொணுமலை தலத்தாரு கோபுர
நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில் வருவோனே

நிகழ்த்து மேழ்பவ கடற்கூறை யாகவெ
எடுத்த வேல்கொடு பொடித்தாள தாவெறி
நினைத்த காரிய மநுக்கூல மேபுரி பெருமாளே.

சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்குநற்
 சகலயோ கர்க்குமெட் டரிதாய
 சமயபே தத்தினுக் கணுகொண மெய்ப்பொருட்
 டருபரா சத்தியிற் பரமான
 துரியமே லற்புதப் பரமஞா னத்தனிச்
 சுடர்வியா பித்தநற் பதிநீடு
 துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்
 சுகசொரு பத்தையுற் றடைவேனோ
 புரிசைசூழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்
 புருஷவீ ரத்துவிக் ரமசூரன்
 புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்
 புகழையோ தற்கெனக் கருள்வோனே
 கரியபூ கத்திரட்பலவின்மீ திற்சுளைக்
 கனிகள்பீ நிப்பூசித் தமராடிக்
 கதலிகு தத்தினிற் பயிலும் முத்தினிற்
 கதிர்கா மக்கிரிப் பெருமாளே.

பிறவியலை ஆற்றினிற் புதுதாதே
 பிரகிருதி மார்க்கமுற் றலையாதே
 உறுதிசூரு வாக்கியப் பொருளாலே
 உனதுபத காட்சியைத் தருவாயே
 அறுசமய சாத்திரப் பொருளோனே
 அறிவுளறி வாரக்குணக் கடலோனே
 குறுமுனிவ னேத்துமுத் தமிழோனே
 குமருகுரு கார்த்திகைப் பெருமாளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீகாந்தலக்ஷ்மி ஜி
 கல்விசார் நூலகா
 யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
 இமைப் பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
 கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
 ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
 ஏகன் அனேகன் இறைவனடி வாழ்க
 வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பொய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
 ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
 தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடி போற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்ருள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா ரென்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுந்தேன்
 உய்யஎன் னுள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற ருண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னும்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 சுறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றூற் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைத்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
 கலந்தான் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வழதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாம் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே

கூர்த்தமெஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர் வார்தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணூர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேளன் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணு ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனும் மையா அரனேஓ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றோடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொற் சுண்ணம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நற்றீபம் வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகனும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் [வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம் மாணைப்பாடி
ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வருவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன்கற்பகம் நாட்டி யெங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆள்உமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே.

காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்

தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிட்
 பாச வினையைப் பறித்து நின்று
 பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே.

அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
 காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும்மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்
 காடக மாமலை அன்னகோவுக்
 காடப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வாள்தடங் சுண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
 தோள்திரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வையகம் எல்லாம் உரலதாக

மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையாட்டி

மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்

செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே

ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட

மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
சித்தஞ் சிவனெடும் ஆடஆடச்

செய்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
பித்தெம் பிரானெடும் ஆடஆடப்

பிறவி பிறரெடும் ஆடஆட
அத்தன் கருணையொ டாடஆட

ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப

வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்

பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்

சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்

காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மையமர் கண்டனை வானநாடர்

மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ராணைநம்மை

அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்

போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்

பாடிப்பொற் பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்நகைப் பண்அமர் மொன்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமு தெங்களப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாயித முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினாளைச்
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஆவகை நாமும்வந் தண்பர்தம்மோ
 டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர் கனுவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் ருடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
 கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் ருடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்இருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்
 காதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்
 காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொன்னூசல்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கான் முத்தங் கயிருக
ஏராரும் பொற்பலகை யேறி யினிதமர்ந்து
நாரா யணனறியா நாண்மலர்த்தா னையடியேற்
கூராகத் தந்தருளு முத்தர கோசமங்கை
ஆரா வமுதி னருட்டா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னூச லாடாமோ.

மூன்றங் கிலங்குநயனத்தன் மூவாத
வான்றங்கு தேவர்களுங் காண மலரடிகள்
தேன்றங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்றெளிந்தங்
கூன்றங்கி நின்றருக்கு முத்தர கோசமங்கைக்
கோன்றங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்சை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னூச லாடாமோ.

முன்னீறு மாதியு மில்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி யிமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்னீ ரெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி யுத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பெரன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ.

நஞ்சமர் கண்டத்த னண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சதோய் மாடமணி யுத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி யடியவர்கள்
நெஞ்சளே நின்றமுத மூறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னூச லாடாமோ.

ஆனோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணக் கடவுள் கருணையினுற் றேவர்குழாம்
நாணமே யுய்யவாட் கொண்டருளி நஞ்சதனை
ஊணாக வுண்டருளு முத்தர கோசமங்கைக்
கோணர் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணர் வனமுலையீர் பொன்னூச லாடாமோ.

மாதாடு பாகத்த னுத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையா னடியாருட்
கோதாட்டி நாயேனை யாட்கொண்டென் தொல்பிறவித்-
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பாற்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னாச லாடாமோ.

உன்னற் கரியதிரு வுத்தரகோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் றன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி யாடு மணிமயில்போல்
என்னத்த னென்னையுமாட் கொண்டா னெழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னாசலாடாமோ.

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால வழுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியாளை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பென்னாச லாடாமோ.

தெங்குலவு சோலைத் திருவுத்தர கோசமங்கை
கங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமு மாட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னாச லாடாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

எண்கீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுதோஞ்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணும்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை யொளியொளி யுதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழற் ருளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பூதங்கள் தோறும்நின் ருயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயற்றிருப் பெருந்துறை மன்னு
 சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கள் முன்வந்
 தேதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடந் தியல்பின்
 வணங்குகின் றுர்அணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழிற்றிரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னு
 எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் மானும்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மந் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண வைதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கன்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழ்ச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவுநின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவை

ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வர்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்ங
 னேதேனு மாகாள் கிடந்தா ளென்னேயென்னே
 ஈதே யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பா யிராப்பகல்நாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசி யிவையுஞ் சிலவோ வினாயாடி
 ஏசுமிட மீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
 கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
 தேசன் சிவலோகன் றில்லைச்சிற் றம்பலத்து
 ளீசனார்க் கன்பார்யா மாரேலோ ரெம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தனா னந்த னமுதனென் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீ ரீசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 வெத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
 சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
 யித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

ஒண்ணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
 வெண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோ மவ்வளவுங்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேதவிழுப் பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ள
 முண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோ நீயேவந்
 தெண்ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

மாலறியா நான்முகனுங் காணாமலையினை நாம்
 போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
 கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனை சிவனையென்
 றோல மிடினு முணரா யுணராய்கா
 ணைலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே யெழுப்புவ னென்றலு நாணமே
 போனதிசை பகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
 றுனேவந் தெம்மைத் தலையளித்யாத்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவா
 யுனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கு
 மேனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமர
 ருன்னற் கரியா னொருவ னிருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாவென்ன முன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பா

யென்னானை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறு யின்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வானா கிடத்தியா
லென்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு
மேழி வியம்ப வியம்பும்வெண் சங்கெங்குங்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருனை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன வுறக்கமோ வாய்திறவா
யாழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாரே
ஆழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை
யேழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
யுன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோ
முன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ
மின்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
லென்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே
பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலு
மோத வுலவா வொருதோழன் ரெண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணப்பிள்ளைகா
ளேதவனா ரேதவன்பே ராருற்ற ராரயலா
ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
யையா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா ன்றாமுல்போற்
செய்யாவெண் ணீரூடி செல்வா சிறுமருங்குன்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
வையா நீயாட்கொண் டருளும் வினையாட்டி
னுய்வார்க ளுய்யும்வகை யெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனில் வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் வினையாடி
 வார்த்தை யும்பேசி வளைசிலம்ப வர்கலைக
 ளார்ப்பவரஞ் செய்ய வணிகுமுன்மேல் வண்டார்ப்ப
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத
 மேத்தியிருஞ் சுணைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதே
 லங்கங் குருகினத்தாற் பின்னு மரவத்தாற்
 றங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலின
 லெங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 யாதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய்.

ஓரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகா லோவா நெடிந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 பேரையைற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறு
 மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரொருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 யேருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையா
 ளென்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா ளிட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவ

மென்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையா
 டன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமா னன்பர்க்கு
 முன்னியவ ணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே
 யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

செங் கணவன்பாற் றிசைமுகன்பாற் றேவர்கள்பா
 லெங்கு மிலாததோ ரின்பநம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 யிங்குநம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 யங்க ணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அண்ண மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றூற்போற்
 கண்ண ரிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ண ரொளிமழுங்கித் தாரகைக டாமகலப்
 பெண்ணகி யாண யலியாய்ப் புறங்கொளிகேர்
 விண்ணகி மண்ணகி யித்தனையும் வேறுகிக்
 கண்ண ரமுதமுமாய் நின்றூன் கழல்பாடிப்
 பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
 றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா
 லெங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கே
 ளெங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றென்றுங் காணற்க
 விங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

போற்றி யருளுகநின் னாதியாம் பாதமலர்
 போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீரு மிணையடிகள்
 போற்றிமா னைமுகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியா முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சென்ற மார்கழி மாதம் 21-ம் நாள் சனிக்கிழமை
 இரா 53 நாடி 20 விநாடி (6-1-1963
 அதிகாலை 3-20 மணி) யளவில் சுவர்க்க
 வாயில் ஏகாதிசி தீதியும் கார்த்திகை
 நகூத்திரமும் கூடிய
 சுபமுகூர்த்தத்தில்

யாழ்ப்பாணம் சுண்டிக்குளி வாசியாகிய
 எங்கள் பிதா

வயிரமுத்து அம்பலவாணர்
துரையப்பா அவர்கள்

இறைவனடி சேர்ந்தார்.

அவர் சாதிமத பேதமின்றி தன் ஆவியும் உடலும்
 உடைமையெல்லாம் இறைவன் பணிக்கே அர்ப்பணம் செய்து
 வாழ்நாளைக் களித்துவந்தார்.

இப்பெரியார் ஞாபகத்திற்காக இத்தேவார மலரை இறைவன்
 திருவடிகளில் மிக அன்புடனும் வணக்கத்துடனும்
 சாத்துகிறோம்.

சிவனடியார்கட்கும் மற்றும் பெரியோர்கட்கும் எங்கள்
 மனமார்ந்த வணக்கம் உரித்தாகுக.

“ மலர் வாசம் ”

சுண்டிக்குளி,
 யாழ்ப்பாணம்.
 4-2-1963.

அன்றூரின்
 பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள்,
 மருமக்கள்.

16/1/11

அச்சுப்பதிவு :

கலைவாணி அச்சகம்,
10, மெயின் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.